

til de ledige Hænder, der desværre findes hver Vinter over hele vort Land, men ogsaa netop, hvor Baneanlægget skal udføres; men skal man nu vente et helt Aar med Undersøgelserne og Forberedelserne, maa man ogsaa opgive dette Haab. Jeg vil dog endnu haabe, at saavel den højtærede Minister og Statsbanernes Autoriteter som Finansudvalget vil finde en Vej til at fremme denne Sag og gøre det snart.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det af mig udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie.

L. Rasmussen: Den ærede Ordfører (Brorsen) gjorde Rede for de Oplysninger, vi har faaet i Finansudvalget angaaende Antagelse af forøget Mandskab ved de fire Civilelater, og der er jo blevet antaget et ret betydelig Antal i de sidste to Aar. Ordføreren mente, at Aarsagen først og fremmest maatte søges i Indførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen, og der er heller ingen Tvivl om, at det har bidraget i væsentlig Grad dertil, men Ordføreren burde da ogsaa have nævnt, at med Hensyn til det sidste Tal maa den Omstændighed, at Sønderjylland nu er kommet med, absolut tages med i Betragtning. Jeg tror, at Indførelsen af den 8 Timers Arbejdsdag har bevirket, at der er ansat mindst 2500 flere, end der ellers vilde være blevet ansat, men jeg tror ogsaa, at vi alle kan være enige om, at paa en Tid, hvor vi har op imod 60 000 arbejdsløse, er det bedre, at der saaledes er givet Adgang til at faa Beskæftigelse for adskillige, der ellers var henviste til Arbejdsløshed og Understøttelse. Det maa vi sikkert fra alle Sider kunne erkende. Ordføreren fremkom heller ikke med en Kritik over 8 Timers Arbejdsdagens Indførelse, men pegede blot derpaa som en af Aarsagerne til, at saa mange var antagne.

Derefter omtalte Ordføreren et Samraad om Iværksættelse af Arbejder for at modvirke Arbejdsløsheden og sagde, at vi i Finansudvalget havde faaet oplyst, at Statsbanerne havde antaget ca. 3 000 Mand, og man kunde derfor sige, at der fuldt ud var gjort, hvad der kunde og burde gøres i den Anledning. Der er hver Vinter og maa hver Vinter beskæftiges et vist Antal Arbejdere ved de mange Jern-

baneanlæg, der er i Gang, og naar vi nu ser paa, hvor mange der er beskæftiget udover det normale, viser det sig, at Antallet ikke er saa stort som det, den ærede Ordfører nævnte. Naar det siges, at Statsbanerne har gjort, hvad de kunde, vil jeg dog sige, at vi flere Gange har diskuteret med Regeringen om, hvad der skal gøres i Anledning af den store Arbejdsløshed, og Regeringen har erklæret, at den egentlig ikke vilde foretage sig andet end at iværksætte saa mange ekstraordinære Arbejder, som det var den muligt, for at finde Beskæftigelse til Folk. Der er ingen Tvivl om, at f. Eks. paa Strækningen Vejle—Aarhus eller Daugaard—Hasselager vil der i Vinter kunne beskæftiges et umaadelig stort Antal Mennesker, hvis Statsbanerne kunde faa de forberedende Ingeniørarbejder udført. Statsbanerne mener, at de mangler Ingeniører, men jeg vil henstille til den højtærede Minister, om det da ikke var muligt at tage Ingeniører udefra, for der gaar utvivlsomt en hel Mængde Ingeniører ledige, fordi der er saa stor Standsning i de civile Arbejder. Nu anmodede det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard om at faa fremmet Arbejdet ved et andet Statsbaneanlæg, men ved det Statsbaneanlæg, jeg har hentydet til, er baade Bevilling og Forarbejder i Orden og, saa vidt jeg kan se, Udstikningen til en vis Grad allerede færdig; alt er altsaa i Orden til at begynde. Jeg synes, Regeringen har en særlig Pligt til at gøre, hvad det er er muligt at gøre i denne Henseende. Paa andre Omraader erklærer Regeringen, at alt skal have sit frie Løb. Den er ikke bange for at indkalde Raadgivere, men den bruger dem rigtignok paa en vidunderlig Maade. Man indkalder en Valutakommission, og naar den er færdig, siger man: Tak skal I have, men vi bryder os bare ikke om, hvad I har sagt. Paa Foranledning af Industrien faar man indkaldt til en Forhandling med Partierne her i Rigsdagen, men inden Forhandlingen er færdig, gaar — jeg ved ikke, om den højtærede Trafikminister ogsaa er med, men i hvert Fald Regeringens Chef, ud i Landet og siger: Vi agter ikke at tage Hensyn til, hvad der bliver sagt; vi vil gerne have Raadgivere, vi nedsætter Udvalg og Kommissioner, men bryder os ikke om, hvad de